

Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 22/06/2023 a les 13:00

Maio: «La informació sobre el plaer, la salut i els drets sexuals i reproductius hauria de ser a l'abast de tothom»

Estrenem el nou videoclip de Maio, «Suau», una oda al sexe lèsbic fonamentat en l'afecte i la cura

Maio

El 2021, **Maio** Serrasolsas va debutar en solitari amb *Des dels marges*, un disc fet des del pop de butxaca per abraçar les cures i reivindicar lluites que travessen la jove santandreuenca, com la classe, el feminisme i, sobretot, els drets LGTBIQ+. Sense perdre els valors, però virant cap a un pop més urbà i electrònic, ara **Maio** prepara un nou treball, del qual avui ens presenta la sensual "Suau". N'estrenem en primícia el clip, que, dirigit per la il·lustradora Queralt Guinart 'Kerrature', mostra tot de dones celebrant-se l'amor, la sensualitat i els seus cossos -no sempre normatius-. En parlem amb la cantant.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=jisXewpJ_tQ

Al concert de celebració dels 30 anys d'Enderrock al Palau Robert vas estrenar aquesta cançó en directe, i vas dir que no era radiable perquè hi dius "follar".

Tot i que sembli que hem avançat molt en drets, en representació mediàtica i en poder parlar de sexualitats al carrer i als instituts, hi ha encara un fort tabú i una actitud fermament rígida que continua castigant el fet de posar el plaer sobre la taula, xerrar de sexualitat i de desmuntar i

reconstruir el subjecte de desig. Es continua censurant en determinats programes i horaris la música que utilitza llenguatges explícits, i no parlo de llenguatges violents, parlo de treure's els pèls de la llengua quan parlem des de l'eròtica.

En canvi, a vegades sentim a ràdios cançons que, amb eufemismes, sexualitzen i objectifiquen les dones, o cançons amb versos bel·ligerants o violents...

Que sigui radiofònica una cançó que objectifica les dones, denigra les persones per la seva corporalitat o que segueix utilitzant "puta" com a insult, té a veure amb dues coses. En primer lloc, amb la normalització de les violències masclistes i les agressions cap a identitats i cossos dissidents. I, en segon lloc, amb el poder de qui la firma i amb el que pot arribar a monetitzar aquesta cançó; l'interès econòmic pot prevaldre per sobre dels drets d'un col·lectiu sencer. Podem parlar de sexualitat, però de quina? Hi ha conceptes i imaginaris que sí que han tingut cabuda a les ràdios i televisions, com és la sexualitat heterosexual amb pràctiques hegemòniques -així i tot, entre cortines, sovint amagada darrere de versos metafòrics, símilis, metonímies o el·lipsis-. Pensar que la nostra societat no està preparada per parlar de sexualitats és apartar la sexualitat del quotidià i de la política, i només cal mirar una mica enrere i al voltant per entendre les conseqüències d'obviar-la. Tenim un context social preparadíssim per sentir a parlar de sexualitats dissidents des d'un llenguatge més explícit, i qui menys ho vol segurament és qui més ho necessitaria.

Fotograma del videoclip «Suau» de Maio

Amb aquesta cançó, de fet, proposes certa reinvençió de l'eròtica en el fòrum públic, i que fa reflexionar sobre quin espai li donem, des de quina òptica la mirem, i de quina manera la venem. Ens hem de replantejar com a societat com vivim la sexualitat i la sensualitat de manera col·lectiva i individual?

Ens hem de replantejar des de quins marcs tenim construïdes les estructures que sostenen tots els imaginaris que tenim de sexualitat. La idea no és haver de canviar totes aquestes bastides internes, és ser conscients que les tenim, per entendre què de tot plegat és

nostre i què té a veure amb una nul·la educació sexual, amb el punitivisme social quan parlem de sexualitat i amb el poder que tenen en nosaltres les fòbies interioritzades. Amb "Suau" tenia l'objectiu de parlar de sexualitat sense gaires filtres, però amb tendresa i proximitat, sortint dels discursos d'explícits que giren entorn del sexe brusc, de l'ego i de la virilitat.

Hi ha implícita també certa reivindicació LGTBI+?

Tota la música que pugui fer jo sempre tindrà una empenta LGTBI+ perquè l'estic component i escrivint habitant una identitat i sexualitat lesbiana. També he de dir que en totes les cançons ho exposo clarament: és una mena de promesa reparativa amb mi mateixa i amb tot el col·lectiu. Jo vaig necessitar referents LGTBI+ en la meua infància i adolescència i em costava trobar-ne que estiguessin fora de l'armari, sobretot, lèsbics. Ara, com a autora tinc la possibilitat, i sobretot el gust, de fer música que pugui emmirallar i acompanyar. L'accessibilitat a la informació sobre el plaer, la salut sexual, els mètodes preventius i els drets sexuals i reproductius hauria de ser a l'abast de tothom. En canvi, ens trobem que no només es deixa fora de l'accés a la informació a algunes identitats, sinó que també se les desmarca dels subjectes desitjants, com és el cas de les persones amb diversitat funcional, els cossos vells, les corporalitats grasses... Tenim una responsabilitat molt xula com a altaveus i artistes de començar a exposar el que incomoda, el que estava sota de la catifa.

En el terreny musical, t'endinses de ple en el pop urbà -cosa que ja havies dibuixat amb 'Des dels marges', però més arrelada a la cançó d'autor-. T'hi sents còmode?

En el terreny musical m'he endinsat en el pop urbà, sí. M'hi sento molt còmode i m'hi he permès explorar i jugar. Després d'anys de fer cançó d'autor, i d'un primer disc on he experimentat amb aquest híbrid pop d'autor, tinc una perspectiva ben bonica de cap a on anar, i aquí em trobo, amb moltes coses per ensenyar-vos.

Què ens pot dir d'aquestes coses per ensenyar? Aquest nou senzill formarà part d'un nou àlbum?

És un senzill d'un nou àlbum del qual estic enamorada, que he fet amb una il·lusió desbordant i molt ben acompanyada. Us puc avançar que seran deu cançons, de les quals vuit seran en català, i que sortirà amb moltes ganes de tardor.